

Domov Pod Lipami Smečno

poskytovatel sociálních služeb

Číslo 145

květen 2022

Zámecké listy

HVĚZDY STŘÍBRNÉHO PLÁTNA

Vlasta Fabianová

Můžeme jen děkovat za filmy pro pamětníky, ve kterých máme možnost vidět tuto krásnou a charizmatickou ženu se sametově podmanivým hlasem. Vlasta Fabianová ale patřila k hereckým osobnostem, které zářily nejen na stříbrném plátně.

V pravém slova smyslu vytvářela také osobitost a nespornou vysokou kvalitu někdejšího souboru činohry Národního divadla. Když přišla mezi kolegy na přetřes, shodovali se, že šlo o nádhernou bytost aristokratického zjevu s vytríbenou řečovou kulturou.

Se svým noblesním vzhledem mívala přitom na divadelní scéně problém. Každá herečka se střídala ve všech typech rolí, ale Fabianové slušely ze všeho

nejvíce historické kostýmy nebo bohaté večerní toalety. Rozhodně jí neseděly lidové kroje. Když ji i přesto v Národním divadle obsadili do role Maryši, Fabianová ji ztvárnila po svém – aristokraticky hrdou a tragickou.

Její nejznámější filmovou rolí je zřejmě atraktivní a nedostupná kněžna ve filmu Prstýnek (1944), který vznikl pod režijním vedením Martina Friče. Říká se, že herečka si při natáčení užila své. Nejdřív spadla z koně, který se jí při jízdě splašil. Naštěstí to odnesl jen kostým.

Trvalo však tři dny, než jí ušili nový, a teprve potom se mohlo točit znovu. A pak tu byla scéna, kdy se koupala nahá v řece. Vlasta Fabianová odmítla dablérku, ale ve studené vodě nastydla a skončila s ošklivým zánětem.

Do budovatelských filmů se pochopitelně nehodila, ale přesto měla i v 50. a 60. letech štěstí na dobré role. Za všechny připomeňme Páté kolo u vozu (1957), Morálku paní Dulské (1958) či Srpnovou neděli (1960).

Co se divadla týče, asi nejvýrazněji se do povědomí publika zapsala postavou Gizelly v Örkényiho Kočičí hře, kterou po boku nezapomenutelné Dany Medřické hrála od roku 1974 do roku 1982. Téměř 400 repríz, kterých tato inscenace dosáhla, představovalo ve své době neuvěřitelný rekord.

Divadlo se k ní zachovalo macešsky

Vlasta Fabianová se narodila 29. června 1912 ve Lvově na dnešní Ukrajině, kde její otec působil jako bankovní úředník. Ve městě ale žila pouhé dva roky, rodina poté přesídlila do Prahy.

V roce 1932 vystudovala konzervatoř a profesionální dráhu započala ve Švandově divadle. Od roku 1941 excelovala v činohře Národního divadla, jenže v roce 1977 ji tehdejší vedení ND poslalo do důchodu. Prý pro ni nebyly role. Mohla hrát jen v Kočičí hře, ale po smrti kamarádky a kolegyně Dany Medřické byl všemu konec.

Jejím prvním manželem byl rozhlasový režisér Josef Bezdíček. Až devět let po jeho smrti se v roce 1971 provdala za hereckého kolegu Bohuše Záhorského. Jejich manželství bylo harmonické, bydleli v bytě u Národního divadla a pravidelně k sobě zvali přátele i studenty, které Fabianová vyučovala na DAMU.

A vždycky se u nich našlo něco dobrého na zub. Herečka vlastní děti neměla, ale ke svým žákům měla úžasný vztah. Volný čas trávila s manželem na chatě v Kamenném přívozu. Měli také malého pudla.

„My se o venčení psa nehádáme, jdu vždycky já a rád,“ říkával Záhorský. Herec v roce 1980 zemřel a Fabianová ho přežila o 11 let – odešla za ním 26. června 1991.

Svatopluk Beneš

Svatopluk Beneš pochází z města Roudnice nad Labem, kde se 24.2. roku 1918 narodil otci Petru Benešovi, který pracoval jako traťmistr a matce Růženě Benešové. Svatoopluk Beneš byl třetí ze čtyř dětí. Ve svém rodišti však prožil hezké dětství, kde dokonce získával i své první herecké zkušenosti v ochotnické divadelní společnosti Mladá Scéna inspirované humorem Voskovce a Wericha. To ovšem stále netušil, že se stane hercem. Jeho definitivní rozhodnutí nastalo až po shlédnutí zvukového filmu MUŽI V OFSIDU (1931), který ho přímo učaroval. Právě proto následoval v jeho patnácti letech odchod z gymnasia, i přes otcovu nevoli, na Státní konzervatoř v Praze.

Státní konzervatoř se nacházela v budově Emauzského kláštera a jejím rektorem byl Josef Suk (zeť Antonína Dvořáka a známý hudební skladatel). Profesory Svatoopluka Beneše se zde stali například Rudolf Deyl, Milan Svoboda, Anna Suchánková a nebo Jiří Plachý. Během čtyřletého studia získává Svatoopluk Beneš první setkání s velkým divadlem v podobě záskoku a epizodních rolíček v ND či v Stavovském divadle. V této době však nezůstalo jenom u divadla ale i u filmu. Mladíček Beneš se objevil ve filmu Svatoopluka Innemanna HUDBA SRDCÍ (1934) a filmu známého režiséra Vladimíra Slavinského STUDENTSKÁ MÁMA (1935).

Po absolutoriu na konzervatoři roku 1937 se ke Svatoopluku Benešovi až nečekaně slétlo několik nabídek k angažmá. Svatoopluk nakonec zvolil nabídku Městských divadel pražských (tehdy se skládala z Vinohradského a Komorního divadla). Za první dvě sezony zde Svatoopluk Beneš odehrál na 40 rolí a hrál 24 představení měsíčně. Spolupracoval zde s režiséry Janem Borem, Jaroslavem Kvapilem, Františkem Salzrem a dalšími. Objevuje se i ve filmech VELBLOUD UCHEM JEHLÝ (1936), KAREL HYNEK MÁCHA (1937), FILOZOFICKÁ HISTORIE (1937) a ZBOROV (1938). Potom však nastávají válečná léta, pro která se Svatoopluk Beneš stává největším objevem české kinematografie. Jeho hvězdnou kariéru milovníka odstartoval film OHNIVÉ LÉTO (1939), ve kterém obdržel hlavní mužskou roli vedle Lídy Baarové a její sestry Zorky Janů. Po tomto úspěšném filmu následoval o něco méně úspěšný STUDUJEME ZA ŠKOLOU (1939), kde se poprvé setkal se svým dlouholetým přítelem Rudolfem Hrušínským. Následovala celá řada úspěšných filmů – POHÁDKA MÁJE (1940), PACIENTKA DR. HEGLA (1940),

NOČNÍ MOTÝL (1941), PŘIJDU HNED (1942), NEVIDĚLI JSTE BOBÍKA? (1944). V době protektorátu Svatopluk také prožívá krátký milostný vztah s mezinárodní filmovou hvězdou Adinou Mandlovou. Jeho první poválečný film byl PRŮLOM (1946), který pro Svatopluka Beneše rozhodně průlomem byl. Místo milovníka zde zahrál obecního tajemníka s velmi pochybným charakterem. Po tomto filmu nastala dvouletá pauza. Pak se pan Beneš na plátna vrátil ve filmu POLIBEK ZE STADIONU (1948) a nezapomenutelnou rolí Tomáše ve filmu HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU (1948).

Po roce 1948 nastává úplný konec milovníků a Svatopluk Beneš s nálepkou buržoazní herce se musí přeorientovat na charakterní role. V 50. letech se objevil v úspěšných filmech VELKÉ DOBRODRUŽSTVÍ (1952), TAJEMSTVÍ KRVE (1953) a nezapomenutelně se zapsal populární rolí nadporučíka Lukáše ve filmech DOBRÝ VOJÁK ŠVEK (1956) a POSLUŠNĚ HLÁSÍM (1957). Ovšem při natáčení tohoto filmu se kvůli silné nesympatii mezi ním a jedním z produkčních ztratil na příštích několik let z pláten a obrazovky. Pak už nikdy nezískal zpátky svou pozici vybudovanou u filmu. Za zmínku stojí filmy SLEČNY ZLOČINY LORDA SAVILA

(1966), PŘIJDU POZDĚJI (1966), DRAHÉ TETY A JÁ (1974), kde se opět setkal se svou dlouholetou přítelkyní Natašou Gollovou ČLOVĚK PROTI ZKÁZE (1989), kde velmi věrohodně zahrál pana prezidenta T. G. Masaryka (hrál ho v Masarykově původním cvikru) a film ŽELARY (2003), který byl nominován na Oscara. Objevil se však i v několika televizních seriálech BYL JEDNOU JEDEN DŮM (1974), ARABELA (1980), SLAVNÉ HISTORKY ZBOJNICKÉ (1985), PANOPTIKUM MĚSTA PRAŽSKÉHO (1986).

Divadelní tvorba pana Beneše se po druhé světové válce hlavně upínala na Komorní divadlo, kde ztvárnil spoustu divadelních rolí. Hrál však také v divadle Komedie, divadle Rokoko a od roku 1962 v divadle ABC. Mezi jeho herecké kolegy patřili Rudolf Hrušínský, Václav Voska, Josef Kemr, Rudolf Deyl ml., Jaroslav Marvan, Josef Bek, Dana Medřická, Irena Kačírková. Mezi nejvýznamnější divadelní hry, na kterých se Svatopluk Beneš podílel byly Němci, Třicet stříbrných, Evženie Grandetová, Pygmalión, Útěk, Švédská zápalka, Pařížanka, Play Strindberg. Městská divadla pražská Svatopluk Beneš opustil roku 1990.

Svatopluk Beneš byl dvakrát ženatý. Ze druhého manželství má syna Svatopluka a dceru Alexandru. 28. 3. 1998 dostal cenu Thálie za celoživotní dílo. Pan Beneš nás navždy opustil 27. 4. 2007.

Elizabeth Taylor

Prý uměla milovat jako nikdo a žila naplno podle pravidel, která znala jen ona sama. Nikdy se neohlížela na to, co od ní vyžadovaly dobové konvence a namísto toho, aby jakémukoli muži dělala stín, hned sedm mužských stínů stálo za ní.

Jejich přítomnost si užívala stejně jako bujaré večírky plné alkoholu a drog.

Za sedmdesát devět let života stihla smyslná britská herečka Elizabeth Taylor (1932–2011) hned osm manželství se sedmi muži. Ne, nepřepočítali jsme se. Jednoho z nich si z velké lásky vzala hned dvakrát, aby se s ním nakonec jednou provždy rozvedla.

A to se vší parádou, ve víru těch nejdivočejších hádek. Svou manželskou šňůru započala, když jí bylo teprve osmnáct let, a to s elegantem Conradem „Nicky“ Hiltonem (1926–1969), jedním z předků Paris a Nickyho Hiltonových.

Každá jízda ovšem jednou končí, a to Elizabeth dobře věděla. Jakmile se s mužem začala nudit, ihned se uchýlila k rozvodu a staré koště nahradila novým, i když ne vždy nejmladším.

Když si Liz narozená ve Velké Británii vzala v roce 1950 Američana Conrada Hiltona (1887–1979), nikdo nemohl tušit, že jejich manželství nevydrží ani rok. Velké srdce známé herečky toužilo po další lásce, a tak se hned v roce 1952 konala další svatba, tentokrát s britským hercem Micheaelem Wildingem (1912–1979). Za čtyři roky manželství spolu stihli mít dvě děti, ale ani to je neudrželo při sobě. Elizabeth hledala dál, až se jí v roce 1957 podařilo pojmout za muže Mikea Todda (1909–1958). Ona sama o něm říkala, že byl její první láskou, ale bohužel i toto manželství ztroskotalo.

Za jeho ukončením ovšem nestála nevyrovnaná herečka, nýbrž tragédie. Todd zemřel při letecké havárii v Novém Mexiku. O vztahu těchto dvou hrdliček Elizabethin dlouholetý přítel Larry King (*1933) řekl, že opravdu věřil v pravost jejích citů vůči Toddovi.

Taylor stále ještě truchlila a svou ztracenou lásku oplakávala, nicméně i přesto se dokázala zakoukat znovu. Nyní se kořistí stal zpěvák Eddie Fisher (1928–2010), manžel její přítelkyně a herečky Debbie Reynolds (1932–2016). I když původně nezamýšleli vyměnit si spolu prstýnky, nakonec tomu tak bylo a roku 1959 do toho skutečně praštili. Jenže i s ním se Liz už po pěti letech rozvedla kvůli Richardu Burtonovi (1925–1984). Elizabeth sice Debbie přebrala manžela, ale obě zůstaly přítelkyněmi až do Elizabethiny smrti. Po ní Debbie tisku svěřila: „Ženy ji milovaly a muži zbožňovali – včetně mého manžela.“ A dodala, že své kamarádce její avantýru s Eddiem nikdy nezazlívala.

V roce 1963 se natáčel film Kleopatra. Při něm se žádoucí herečka aspirující na Oscara seznámila se svým osudovým mužem a druhou opravdovou láskou, hercem Richardem Burtonem (1925–1984). Co Liz na Burtonovi viděla, to nikdo netušil.

Sice měl krásný hlas, ale byl malý, jeho obličej „zdobily“ jizvy, a navíc byl neuvěřitelně výbušný. Nicméně Elizabeth učaroval. I když byli oba ve svazku manželském s někým jiným, nakonec se rozvedli a své životy oficiálně spojili v roce 1964.

První manželství jim vydrželo celých deset let, ale pak se rozpadlo. A protože toho ještě neměli dost, vzali se znovu, i když jen na rok, a to v roce 1975. Oba

jejich sňatky byly plné fyzického násilí, opilectví, drog i štědrých omluv. Pár byl na své hádky vždy připraven dopředu. V hotelích si Elizabeth s Richardem pronajímali hned tři pokoje, jeden nad a jeden pod jejich vlastním, aby nikoho neobtěžovalo nic z toho, co se mezi nimi za zavřenými dveřmi stane.

A jejich hádky musely být opravdu peprné! Po jedné z nich Elizabeth od Richarda dostala 38karátový diamantový náhrdelník. Takové dary se zkrátka neodmítají, ať už se stalo cokoli. Jenže čeho je moc, toho je příliš.

Elizabeth se po takových zkušenostech už nejspíš nechtěla stýkat s muži z prostředí filmu a raději začala vyhledávat pánskou společnost z úplně jiných sfér. První mužem, která neodolala jejímu světlu, byl politik John Warner (*1927), jemuž Elizabeth nasadila chomout v roce 1976, aby se s ním pak v roce 1982 rozvedla.

O osm let později potkala o třicet sedm let mladšího stavaře Larryho Fortenskyho (1952–2016), když se v kalifornském sanatoriu Betty Ford snažila vyléčit ze závislosti na alkoholu. Poslední svatba Elizabeth Taylor proběhla na ranči Neverland Michaela Jacksona.

I tento sňatek skončil rozvodem v roce 1996. Tehdy se Liz zařekla, že už se až do smrti nevdá, a toto své předsevzetí i dodržela.

Plánované akce na měsíc květen

Seznam akcí za službu „DOMOV PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM“

- Prvomájové oslavy
- Návštěva „Sociálně terapeutické dílny“ – Zahrada Kladno
- Návštěva pedikérky v zařízení
- Návštěva skupiny – „DUO JAROSLAV“
- Výlet Lužná u Rakovníka
- Výlet Tmavý Důl

- Výlet do okolních měst spojen s nákupy, posezením v cukrárně či kavárně
- Zaměstnávání klientů v AP&P, aktivizace klientů dle programu
- Setkání s klienty
- Využívání veřejně dostupných služeb – návštěva kadeřníka
- Příjemně strávené odpoledne za poslechu hudby
- Měsíční individuální posezení, plnění individuálních plánů
- Nabídka aktivizačních činností – hraní společenských her, výtvarné činnosti, ruční práce, apod.
- Realizace individuálních procházek po městě a parku
- Procvičování dovedností uživatelů
- Nácvik sociálního učení – program zaměřený na vaření, pečení, smažení, na správné stolování
- Upevňování sociálních dovedností v rámci sociálního učení – individuální nákupy ve Smečně (dle přání uživatelů)

Seznam akcí za službu „CHRÁNĚNÉ BYDLENÍ“

- Procvičování a upevňování dovedností spojené s chodem domácnosti a sebeobsluhy
- Pravidelná docházka APP
- Vycházky dle počasí
- Velký třídní výlet do Hluboké nad Vltavou
- Návštěva kadeřnice, pedikérky
- Výlet do Kladna spojený s nákupy
- Výlet do Loun – návštěva restaurace
- Odpoledne na Hájích – opékání špekáčků
- Nácvik tance na Lyru
- Rozvoj jemné a hrubé motoriky – vyšívání, háčkování, malování, poznávání písmen, počítání příkladů
- Návštěva kina- dle nabídky programu
- Volnočasové aktivity v CHB

Seznam akcí za službu „DOMOV PRO SENIORY“

- Individuální posezení s klienty
- Návštěva kadeřnice
- Návštěva pedikérky
- Hraní společenských her
- Poslech hudby
- Procházky v areálu domova
- Cestománie
- Procvičování jemné motoriky
- Cvičení na židlích, pohybové hry s Honzou a Karlem
- Procvičování paměti
- Oslava Dne Matek

Dubnové akce za službu „DOMOV PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM“

Velikonoční zábava

Dne 13. dubna 2022 někteří uživatelé z Domova pro osoby se zdravotním postižením se vypravili do Mšece, neboť projevíli zájem o účast na „Velikonoční zábavě,“ která se uskutečnila v kulturním domě. Po příjezdu do místa určeného se všichni usadili k připraveným stolům. Jakmile začala hrát hudba, majoritní skupina účastníků se ocitla na parketě, ostatní se zapojili zpěvováním oblíbených písní. Je třeba konstatovat, že všichni si to náramně užili a těší se na další podobnou akci. Pozitivní také bylo to, že uživatelé měli možnost se setkat se svými kamarády z ostatních zařízení.

za poskytovanou službu- DOZP

Dubnové akce za službu „CHRÁNĚNÉ BYDLENÍ“

Měsíc Březen byl celkem běžným aprílovým měsícem. Vyřizovali jsme nadále naše resty v navštěvování lékařů. Společně jsme vyzdobily byt velikonoční výzdobou a pomalu na nás začalo dýchat Jaro. Samozřejmě nás čekalo mytí oken jak už k Jaru a Velikonocům tradičně patří. Vyzdobily jsme si okna, upekly Beránka, nazdobily věnec na dveře. A Velikonoční radovánky dovršily zábavou ve Mšeci, kde jsme si parádně zatančily. Absolvovaly jsme dva malé výlety na Kladno a do Kralup. Pomalu jsme začaly trénovat a připravovat se na náš projekt na Lyru.

CHB1

V dubnu jsme měli spoustu práce, jak s jarním úklidem, tak s přípravami na velikonoční svátky. Osazovaly jsme si truhlíky a vyzdobili okna. Poté nás čekala práce doma, kde jsme udělali pořádný jarní úklid a pustili se do výzdoby bytu. Také jsme dodělávali výrobky na výstavu.

6.4. Jsme společně oslavili svátek naší kamarádky Vendulky, přišly i kamarádi z CHB 4, celé odpoledne jsme se moc bavili a Vendy si to užila.

13.4. jsme jeli na velikonoční zábavu do Mšece, kde jsme se potkali s kamarády z ostatních CHB a zařízení. Celé odpoledne jsme si moc užili a v podvečer jsme se už dost unavení ale spokojeni vraceli domů.

V dalších dnech nás čekala příprava na velikonoce vaření, pečení a připravování různých dobrot. Svátky jsme strávili v klidu a pohodě.

Také jsme chodili každý den společně s ostatními kamarády na procházky nebo jen posedět ven. Duben nám utekl velice rychle a již se těšíme na další společné akce.

CHB 2

Duben nám konečně přinesl krásné a slunečné dny.

Při procházkách jsme se těšili pohledem na krásné jarní kytičky a pučící stromy.

Od začátku dubna probíhala příprava na Velikonoce. Výzdoba truhlíků na oknech, bytu, výsev osení. Barvení vajec, pečení beránka. Všichni se nadšeně zapojili.

Velikonoční zábava ve Mšeci se všem moc líbila.

Po dlouhé době jsme se opět potkali s kamarády z dalších zařízení. Dobré občerstvení a muzika, která nikoho nenechala sedět. Odpoledne se opravdu povedlo a domů se nám ani nechtělo.

Společně s CHB1 jsme vyjeli vlakem do Kralup nad Labem. Rádi sem jezdíme za nákupy i na dobré jídlo do naší oblíbené restaurace.

Užili jsme si společně hezkou procházku městem.

Další akcí s CHB1 byl výlet na Kladno.

Jeli jsme nakoupit oblečení a botky na naše společné taneční vystoupení.

To průběžně trénujeme, ale je to fuška.

Jarní malování kamínků všechny baví – hotové potom roznášíme po Slaném.

CHB3

Tento měsíc si počasí s námi hrálo, nejprve nás navnadilo na trika a mikinu a hned potom zimní bundy. Sluníčko si s námi hrálo. Opět jsme slavily, tentokrát u nás Ivanky svátek, dostala od nás hezký dárky a společně jsme si přichystaly občerstvení a Ivanka si pozvala kamarádky. A i na ostatních bytech se slavilo, dostaly jsme pozvání, tak jsme společně slavily a slavily, bylo to moc fajn. Nechaly jsme se ostříhat a nabarvit, aby nám to slušelo na

Mšecké zábavě, kde se nám moc líbilo, tančily jsme, poklábosily jsme s kamarády a koupily si za kapesné občerstvení, moc nám chutnala nádivka. Na Velikonoce jsme si obarvily vajíčka, upekly beránka a uvařily dobroty. Zajíček nám nechal malou sladkou nadílku, protože jsme si krásně nazdobily náš byt.

Pravidelně jsme chodily na vycházky, hodně s klienty z CHB2, u nich také hrajeme karty. Vídáme se i s CHB3.

Přejeme slunné dny.

CHB4

Zpráva ze zábavy

V dubnu 13.4. jsme byly pozvány na velikonoční zábavu do Mšece, moc jsme se tam těšily. Hezky jsme se oblékly a vyšly na autobus. Na cestu nám svítilo sluníčko. Šly jsme společně s ostatními od nás. Když jsme dojely, tak ostatní tam už byli. Od 14hodin začala hrát muzika a my začaly tancovat. O přestávku jsme si zakoupily malé občerstvení, kávu, chlebiček a později i velikonoční nádivku. Tancovaly jsme ptačí tanec, mašinku a ploužáky. Potkaly jsme tam spoustu známých kamarádů. Čas rychle utekl a musely jsme na autobus domů. Při odchodu na nás čekalo překvapení ve formě velikonočního balíčku. Od zastávky jsme musely ujít kus cesty domů, tak jsme byly unaveny. Vykoupaly jsme se, najedly, poklidily a ulehly do postelí.

Moc se nám tam líbilo a teď se těšíme na další akci a tou bude Smečenská lyra, hlavně aby bylo hezké počasí.

CHB4

VELIKONOČNÍ ZÁBAVA VE MŠECI, OSLAVA VELIKONOC

Duben byl pro nás ve znamení oslav Velikonočních svátků, svátků jara.

Pustili jsme se do jarního úklidu, vyčistili jsme okna, uklidili celý dům, připravovali záhony na jarní sázení a setí.

Naší hlavní akcí byla velikonoční zábava ve Mšeci, na kterou jsme se dlouho těšili.

Na zábavu jsme odjeli hned po obědě. Koupili jsme si občerstvení, setkali se, se spousty známými, se kterými jsme si rádi popovídali. Hlavním bodem zábavy byla diskotéka a tak jsme celé odpoledne protancovali.

Velikonoční zábava se vydařila a doufáme, že bude opět mikulášská, jak nám byla slíbena.

Na Velikonoce jsme upekli beránka, mazanec, pochutnali si na řízku a bramborovém salátě, barvili jsme vajíčka.

Těšíme se na další akce.

CHB Přelíc

Velikonoce.

Všichni se určitě těšíme na Velikonoce. Ani u nás v CHB Hřebči tomu není jinak. Začali jsme velkým úklidem, do kterého se zapojili všichni klienti. Vyzdobili jsme si domeček. Pečení bochánků a beránků nám dalo pořádně zabrat. Aby toho nebylo málo, ještě jsme si z lineckého těsta upekli zajíčky, kačenky a beránky a vše slepili marmeládou. Nesmělo chybět barvení vajíček a pletení pomlázky.

Mšec

Největší radost, nám udělala společná diskotéka, která se konala ve Mšeci. Vidět po dlouhé době spoustu kamarádů a známých nám udělalo obrovskou radost. Společně jsme si zatancovali a zazpívali skladby od našich oblíbenců. Nesmělo chybět ani dobré jídlo a pití. Už se těšíme na další společné setkání.

CHB-Hřebeč

Dubnové akce za službu „DOMOV PRO SENIORY“

Měsíc duben byl ve znamení Velikonoc, naše aktivizační Zuzka s klienty pekla Jidášky, po kterých se jenom zaprášilo. Přece jenom, domácí je domácí 😊.

V dubnu jsme u nás znovu rádi přivítali dobrovolnice z Městské knihovny Kladno. S klienty dělaly papírová vajíčka a zajíčky, užili jsme spoustu legrace. U lepení ozdob ženské probraly všechny své radosti, starosti a spokojené si odnesly výrobky domů.

A měsíc duben jsme zakončili jak jinak – Čarodějnice 😊

Blahopřejeme Všem
klientům k životnímu jubileu

